

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

finde ud af, at det antal afskedigelser, der skal til for at opnå denne besparelse, er meget, meget ringe.

Hr. Lysholt Hansen mente åbenbart, at mit smil, da han sagde, at vi havde udtrykt glæde over, at man interesserer sig så meget for vores besparelser, var et sarkastisk smil. Det var det skam bestemt ikke. Vi er meget glade for, at vi nu kan få denne debat, og at vi derigennem kan opnå, at de andre partier ligesom kommer til at tænke bare en lille smule i de baner, som vi tænker i. Vi er nemlig overbevist om, at det på den ene eller den anden måde simpelt hen ikke kan undgås, at det vil smitte en lille smule af på jeres meninger.

Hr. Lysholt Hansen bragte ind i debatten en familie på Møn, som skulle have en bruttoindtægt på ca. 42.000 kr., ligningsmæssige fradrag, så vidt jeg opfattede det, på 4.000 kr., hustruen var hjemmegående, det vil altså sige dobbelt personfradrag 18.000 kr. Det vil sige, at der tilbage var en skala-indtægt på 20.000 kr., og deraf mente hr. Lysholt Hansen, at man skal betale 7.000 kr. i skat. Det lyder sådan set meget sandsynligt. Hr. Lysholt Hansen nævnte videre, så vidt jeg husker, at denne familie havde 2 børn. Selv for denne familie, som der vist ikke kan være nogen som helst tvivl om er et yderpunkt, selv for denne familie vil det være en overskudsforretning at indføre denne indkomstskattelettelse. De sparer de 7.000 kr. i indkomstskat, og de mister 3.200 kr. i børnetilskud, og dette bevirker selvfølgelig, at de får et overskud på ca. 4.000 kr. ved, at vores program bliver gennemført.

Det blev yderligere nævnt af hr. Lysholt Hansen, at vi sparer 600 mill. kr. ud af 978 mill. kr. på daginstitutionerne. Dette er en sandhed med modifikationer. Det, vi sparer, er 600 mill. kr. ud af samlede udgifter på 2,2 mia kr. De 978 mill. kr. er udelukkende statens tilskud. Hr. Lysholt Hansen skal ligesom vænne sig til, at vi hele tiden betragter staten, amtet og kommunerne som en enhed.

Det blev også fra hr. Lysholt Hansen sagt, at private u-landsindsamlinger ikke gav noget resultat før i tiden, og det ville det nok heller ikke gøre nu. Ja men det må vi bare bøje os for, hr. Lysholt Hansen. Forskellen mellem os to er altså, at hr. Lysholt

Hansen vil tvinge befolkningen til at betale u-landshjælp, mens vi vil overlade det til befolkningen selv at bestemme, hvorvidt de vil betale u-landshjælp.

Hr. Christophersen kunne ikke forstå, at vi allerede opererede med besparelser ved at udskyde bistandslovens ikrafttræden. Det kan vi. Der foregår nemlig allerede et vist forberedende arbejde ude omkring i kommunerne. Der foregår ansættelser, der foregår anskaffelser, der foregår indretning af lokaler. Derfor vil der også, hvis dette stoppes, ske en besparelse i indeværende finansår.

Hr. Christophersen mente, at vores besparelsesforslag vil være et attentat mod det kommunale selvstyre. Det er trods alt sådan i øjeblikket, at 80 pct. af kommunernes udgifter er lovbundne udgifter, og kun ca. 20 pct. af udgifterne er udgifter, som kommunerne selv kan bestemme. Vi er overbevist om, at disse tal nok ikke kommer til at blive forandret væsentligt i forhold til, hvad de er i øjeblikket.

Hr. Lysholt Hansen var inde på i sit første indlæg, at hvis de 60.000 kr.s bundfradrag blev gennemført, så ville der kun være et skatteprovener på ca. 10 mia kr., og kommunerne brugte i øjeblikket 25 mia kr., så det ville altså sige, at der kom til at mangle noget i retning af 15 mia kr. Disse tal kunne hr. Lysholt Hansen ikke rigtigt få til at stemme. Det hænger stadig væk sammen med, at vi betragter stat, amt og kommune som en enhed. Vi siger: det samlede offentlige forbrug er på ca. 100 mia kr. Disse 100 mia kr. ønsker vi begrænset med ca. 30 mia kr. De refusioner, der så skal til for de kommuner, som er dårligst stillet, som har få skatteydere over 60.000 kr. osv., det er refusioner, der skal ordnes fra statens side til disse kommuner.

Der blev yderligere sagt, at vore besparelser på Grønland var meget asociale, og så vidt jeg opfattede hr. Lysholt Hansen, mente han, det var besparelser, som var meget urimelige. Sagen er jo den, at man i øjeblikket yder til hver eneste grønlander, altså indfødt grønlander, et beløb i nærheden af 30.000 kr. pr. person. Altså ca. 120.000 kr. for en familie på 4 personer. Dette tal på 120.000 kr. nedsætter vi med disse forslag til 90.000 kr. Vi mener ikke, at grønlanderne er blevet lykkeligere af, at vi nu har givet dem alle disse mange tilskud.